

~ 1 ~

חברי ארגון נכבדים דף מידע 290 20.10.23

מסר של נחמה ועידוד לנוכח ימים קשים שעוברים עלינו

לכל חברי אירגון יוצאי בילגוראיי.

בהיעדר מספיק מלים לתאר את הזוועות שנפלו עלינו ב 7 באוקטובר, זוועות מהסוג הזכור וידוע לנו מהימים שבהם התהולל השטן הגרמני עם משתפי הפעולה שלו ברחובות בילגוראיי ועשה ביהודיה את מה שעשו נכדיו של אותו 'לוציפר חמסניק' ביהודי ישובי הדרום ועוטף עזה במיוחד.

בהיעדר מנהיגות שלוקחת על עצמה אחריות לדברים שקרו ולאותם שקורים ומתרחשים מדי יום ומדי שעה.

ובהיעדר מספיק מלים לתאר את גדולת הרגע, של ההתנדבות וההתגייסות של העורף בישראל כדי למלא את הבור שנוצר מהיעדרות השלטון מזירת האירוע האזרחי בארץ שכה יקרה לנו, וגילויי האחריות העממית והעזרה ההדדית.

בהיעדר כל כך הרבה דברים, אני מנסה לקושש מספר מלים כדי לעודד אתכם, בני משפחת יוצאי בילגוראיי היושבים בארצנו שחשים את הדאגה מחד ואת גודל השעה וגורליות האירוע מאידך, שאנו עוברים בימים אלו. אנו כולנו מודעים שאנו במערכה קשה, שעוד עומדים בפני ימים לא קלים של לחימה ושל דאגות על כל המשתמע מכך. אבל אני חדור בביטחון שאנו עם חזק בכוח ובנפש, למודי סבל-עבר אבל גם בנחישות שתביא אותנו לימים טובים יותר, בעזרת צה"ל שהתעשת ועומד עכשיו דרוך כדי להגן עלינו ולהכות באויבינו.

עת לבכות, ועת לבוא חשבון, ועת לדעת לקום ולדעת שאת האבדן אין להשיב אבל תמיד יש יום חדש שעתידי לבוא וחייבים לחיות את החיים במלואם ללמוד את לקחי העבר, להתאחד וליישם את התובנות שנלמדו כדי ליצור חברה טובה יותר ואנושית יותר בתוך האי שלנו בו אנו חיים ונחיה, ארצנו היקרה, המוקפת ומתקיימת בתוך אוקיינוסים גועשים של רוע והיעדר אמפתיה... ואנו נתגבר.

לבי עם חברינו המתגוררים בישובים הקרובים לנקודות חיכוך, חלקם כבר התפנו מבתיים לעת הזאת. אני כבר הצעתי לארח משפחות שכאלה. אני בטוח שחלילה ויהיה צורך בכך, חברי ארגון נוספים שיש ביכולתם לארח מפונים יתנדבו לעשות זאת.

ליצירת קשר

ישראל בר-און רחוב יוסף צבי 21 רמת-גן טלפון: 03-5718244 baron-i@zahav.net.il

~ 2 ~
לפעמים מוזיקה יש בכוחה להביע דברים יותר ממילים... לכן אני משתף אתכם בקטע מוזיקלי שנמשך כ-12 דקות של מוזיקה טהורה שלדידי מביעה את כל מה שכתבתי כאן. את התחושות שעוברות עלי, ואני חושב שגם עליכם, הקשיבו, התמסרו לצלילים ותבינו למה התכוונתי. לי אישית פרק זהו פרק שאני מתמסר לו כשכבד לי על הלב. ואז אני עוצם את עיני ונותן למוזיקה לנחם את נפשי. ותמיד כשנמוג הצליל האחרון מהאדג'טו הזה, עיני יורדה דמעה ואני מתמלא עידוד ויודע שתמיד יהיה יום חדש.

זהו האדג'טו המפורסם, הפרק הרביעי של הסימפוניה החמישית של גוסטב מהלר. מהלר שידוע בחיבתו הרבה למצלול של תזמורת סימפונית גדולה עתירת כלי נשיפה ממתכת, כותב כאן פרק מאד איטי, מופנם, מלא ברגשות ומעין שקט גועש ומאופק, כמיהה ושברון לב. זהו פרק המנוגן רק ע"י כלי המיתר של התזמורת הסימפונית ונבל.

בביצוע זה מנצח לאונרד ברנשטיין על תזמורת וינה בהקלטה מ-1973.

<https://www.youtube.com/watch?v=Bj6KLv7kv2Q>

אוהב אתכם.
ישראל בר-און